Cally Spooner
Duration

Siden 2021 har den internationalt anerkendte kunstner Cally Spooner været tilknyttet O – Overgaden med et længerevarende researchprojekt, der bevæger sig mellem at være koreografi, lyd, bog, øvelse, filosofistudie og opera.

Et hovedfokus for Spooners projekt er at spørge, hvordan udmålingen af vores 'performance' – den konkurrencebetonede, 24/7 forventning om, at vi 'performer' (godt) til alle tider, hvad enten det er på sociale medier, på jobbet eller gennem effektiv søvn – er blevet styrende for samtidens sociale relationer. Og ikke mindst spørger Spooner, om det er muligt at stå imod denne styring ved at bruge alternative tidslige modeller? Kan andre handlemåder eller tidsligheder skubbe til, ændre eller gå imod den standardisering, som følger det konstant tikkende, 'krono-normative' ur, ved at forekomme uplanlagte, 'døde', ude af sync, usynlige, ufærdige, som i en slags øvesituation eller ved at insistere på en udstrakt langvarighed?

Udstillingen *Duration* på O – Overgaden undersøger indenfor denne ramme det potentiale, der ligger gemt i de længerevarende eller varige (durational) samarbejder. I udstillingen fungerer Spooners eksisterende værk *DEAD TIME (Maggie's Solo)* (2021) – en stor, næsten arkitektonisk skaleret filmprojektion af en dansesolo foran et kamera – som lige dele hovedværk og baggrund for udviklingen af nye værker og samtaler. Blandt andet vil danseren Maggie Segale, hovedrolleindehaveren i filmen og Spooners mangeårige samarbejdspartner, bruge filmprojektionen som afsæt for at udvikle en ny koreografi gennem en tre-dages offentlig workshop, der afholdes d. 21.-23. september kl. 15-17; Will Holder vil afslutte sin talkserie i O – Overgadens O—Rooom; og Spooner vil sammen med lokale børn lave et omsluttende soundtrack i en åben workshop.

Det 43:59-minutter lange værk *DEAD TIME (Maggie's Solo)* er struktureret efter et højt bip, som pauseløst afspilles hvert 42. sekund. Ligesom bippet i ubådsfilmen *Das Boot* aktiverer den intensive lyd af tiden, der forsvinder, potentielt en følelse af, at vi (publikum) er under pres, danseren er under pres – tiden i sig selv er et pres. Til tonerne af denne 'sang' begynder filmen *DEAD TIME (Maggie's Solo)* med en serie tempofyldte og moderne gladiatorlignede bevægelser af forskellige slag, burpees og rugbyøvelser. Illustreret særligt gennem et 'løb-i-cirkel-på-gulv' synes Maggies bevægelser samlet set at pege på et enerverende, nytteløst, cirkulært arbejde – i et selvskabt, umuligt tempo.

Maggies bevægelser følger en serie gentagne instruktioner fra Spooners stemme: "Jackal (sjakal)", "Stop", "Still Life (stilleben)". Soundtracket afspilles i udstillingens første rum og præsenteres derfor længe før selve den store filmprojektion. Den ustyrlige lyd af Maggies krop og bevægelser omslutter og møder således den besøgende, før filmen bliver synlig. På lærredet forfølger filmfotografen med sit kropsbårne kamera Maggie – fra hendes lemmer og tunge, forpustede vejrtrækning til intense studier af hendes ansigt. Billederne, som falder ind og ud af fokus, veksler mellem at være en slags rå dokumentation af en danseprøve og smukt komponerede billeder af 'stillebener' eller rugbyøvelser optaget i en næsten reklamelignede æstetik.

Udstillingens åbningsværk er en ny lydinstallation *Principles* (2023–), som kan høres i O – Overgadens overgangs- og mellemrum, fra husets entre til eventrummet O—Rooom og i trappeopgangen. Værket er skabt i samarbejde med en række mindre børn og består af deres larmende stemmer, som glædesfyldt tæller afsted for stolt at vise deres nye kunnen frem. Den umiddelbart indtagende, genkendelige lyd af børn, som tæller, gør det svært ikke at tælle med. Samtidig åbner lydværket, som er synkroniseret med det tilbagevendende bip, op for en lang række spørgsmål om, hvornår og hvordan børn indlemmes i samfundets udmålte tempo og normer, hvornår og hvordan karakterer, økonomi og matematik, institutionelle systemer og principper – det såkaldte 'virkelighedsprincip', heraf titlen *Principles* – sætter ind.

Cally Spooner (f. 1983, EN) er ph.d.-forsker huset af O – Overgaden og tilknyttet Det Kongelige Danske Kunstakademi og Københavns Universitet (2021-24). Spooners essayserie *A Hypothesis of Resistance*, hvoraf det sidste drejer sig om udstillingens tema *Duration*, er blevet til gennem kollektive workshops og events på O – Overgaden og udgives fortløbende af *Mousse Magazine* (2022-2023). Spooners seneste soloudstillinger har fundet sted på bl.a. Art Institute of Chicago; Swiss Institute, New York; Castello di Rivoli, Torino; New Museum, New York; og Stedelijk Museum, Amsterdam.

Udstillingen er støttet af Statens Kunstfond og Cukrarna Gallery.

Since 2021, the internationally acclaimed visual artist Cally Spooner has been an associate research fellow at O—Overgaden, developing a long-term itinerant project —moonlighting as choreography, sound, book, rehearsal, philosophy study, and opera.

A main focus of Spooner's project is asking how "performance"—the 24/7 demand to competitively "perform" (well) at all times, whether on social media, at work, or through efficient sleep—has come to govern our social bonds. And, not least, asking how such metric governance might be resisted by adopting other models of time. Can alternative temporalities subvert standard, constantly ticking, 'chrono-normative' clock time by appearing dead, unscheduled, out of sync, undetectable, in a state of rehearsal, or even by insisting on *durational* longevity?

As an installment of this ongoing project, the exhibition at O—Overgaden *Duration* explores the potentials of "durational" or long-term collaborations. Spooner's existing work *DEAD TIME (Maggie's Solo)* (2021), a large-scale, architectural projection of a solo dance to camera, serves as a main work as well as a backdrop against which new work and conversations develop. Among these, protagonist of the film and long-term collaborator, dancer Maggie Segale, evolves *DEAD TIME (Maggie's Solo)* into new choreography during a three-day public workshop held on September 21–23 (3–5pm); Will Holder closes an ongoing talk series with Spooner in O—Overgaden's O—Rooom; and Spooner workshops an immersive soundtrack with local children.

Incessantly audible in the exhibition, the 43:59-minute *DEAD TIME (Maggie's Solo)* is structured by a loud beep that repeats every 42 seconds. Like the beep in the submarine classic *Das Boot*, the harrowing soundtrack of time ticking away holds the potential to awaken a feeling that we (the audience members) are under pressure, the dancer is under pressure—time is pressure. Following this "tune", the choreography opens with a high-pitched mix of contemporary gladiatorial activities: jabs, burpees, and rugby moves. Even running in circles while on the floor, Maggie's movements suggest a painful and pointless circular acceleration, a self-inflicted, impossible pace.

Maggie's movements follow the repeated choreographic instructions of a voice (Spooner's voice): "Jackal", "Stop", "Still Life". Broadcast in the first space, this soundtrack is encountered long before the large-scale screen in the back space becomes visible. The uncontainable sound of Maggie's body thus spills over, engaging the visitor before the sight of the film. On screen, the extreme close-ups of Maggie's limbs, heavy breathing, and intense studies of her face are chased by the cinematographer carrying a wearable body camera. Falling in and out of focus, the images flicker between rehearsal documentation and rushes of a beautifully composed "still life" or rugby moves caught in film shots of high commercial quality.

Crawling out into O—Overgaden's transitional spaces—the street entrance, event space (O—Rooom), and stairway—a new sound installation, *Principles* (2023–), provides an entry into this scenario. Collaborating with young children, the piece contains their fussing voices, cheerfully counting, excitedly showing (off) their new skills. The immediately endearing, recognizable sound of children counting (learning how to cut lived duration into measurable time) makes it difficult not to count along. Synced to the repeating beep, the piece invites a long series of questions about when and how children are socialized into the metric norms and pace of society; when and how school grades, economics and math set in—these institutional, societal standards or the so-called "reality principle", prompting the title *Principles*.

Cally Spooner (b. 1983, UK) is currently PhD research fellow at O—Overgaden, in association with the Royal Danish Academy of Fine Arts and the University of Copenhagen (2021–24). Spooner's series of essays *A Hypothesis of Resistance*—the last of which will focus on *Duration* as does her exhibition—has been workshopped collectively at O—Overgaden and is published by *Mousse Magazine.* Spooner has recently presented shows at the Art Institute of Chicago; the Swiss Institute, New York; Castello di Rivoli, Turin; the New Museum, New York; and the Stedelijk Museum, Amsterdam.

The exhibition is supported by the Danish Arts Foundation and Cukrarna Gallery.

Danish Arts Foundation